Πρεμετία 18 Δεκεμβρίου 1944
Ὁδὸς Τσιμιάρου Νο1

R 20.10.44
31.10.44

Ἀγαπητέ Κυριάκο, χαίρω πολὺ ἀνδρίκειο ἐν κυρίῳ
Τώρα τὸ γράμμα σου τὸ ἔφοδον ὁραγματικὰ
συνεκίνησε πολύ, γιατὶ βλέπω ὅτι ἀνάμεσα
στὸ ἀφρόκυμμα τῆς νεολαίας, ἀνάμεσα στὰ
ἁμαρτωλὰ νιάτα τοῦ τόπου μας, βρίσκουλα
νέοι μὲ ἀκμαῖο τὸ θρησκευτικὸ φρόνημα
καὶ οἱ ὁποῖοι μποροῦνε νὰ χύσουνε
ὀλίγο τὸ φῶς τῆς μορφώσης τους στὰ
κοιμισμένα καὶ σκοτεινὰ κεφάλια
τοῦ ἀμόρφωτου λαοῦ. Πραγματικὰ πολὺ
θὰ χαροῦμε ἂν σᾶς ἀπαντήσουμε.
καὶ σᾶς στέλνω μὲ αὐτὸ τὸν
ὁποῖον σχηματίζουνε δέκα ἀδέρφου
κοπέλια ἀλλὰ τὸ κυνήγι μας· καὶ
κοπέλια ποὺ ἔχουν μόνο σκοπὸ τῆς
ζωῆς τους νὰ ἐργασθοῦν γιὰ τὸν
Χριστὸν δὲν ἔχουνε καταλάβει τὸν
ἀληθῆ ἐσωτερικὸ τῆς θρησκείας τους
ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο
παρὰ ἡ ἑνωσίς μας πρὸς τὸν
Χριστόν. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ τι μποροῦμε νὰ
νὰ ἐννοήσουμε ἂν μποροῦσουμε νὰ εἰδωθοῦμε